Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

MISIJONSKA DRUŽBA SV. VINCENCIJA PAVELSKEGA: ŽLAHTNE KARIZME ZA NOVE ČASE

Mož, ki je svet spreminjal na bolje

Vincencij Pavelski se ni rodil kot svetnik, svetniških posebnosti ni kazal kot otrok in tudi kot mlad moški ni bil prav nič svetniški. Toda v nekem trenutku se je zazrl v svet okrog sebe in si rekel, da je s podobo, ki jo vidi, marsikaj narobe. Uporabil je svoje talente in se tako kot Marija dal Bogu na voljo. Sadovi njegovega dela skozi vincencijansko družino in njene karizme še štiristo let pozneje izboljšujejo svet, prinašajo upanje in prižigajo vero. V letošnjem maju nas opominjajo, da smo vsi misijonarji, pa naj bo v svoji družini, domači vasi ali pa v najbolj oddaljenem in pozabljenem kotičku sveta.

Šmarnično branje za odrasle se tokrat na Marijo obrača ob štiristoletnici ustanovitve Misijonske družbe – lazaristov. Izžarevanje pozitivnih lastnosti, Božje darilo, milost in podarjena dobrota, ki jo delimo naprej – vse to je pomen karizme. Sveti Vincencij Pavelski je v tem duhu iskal rešitve za številne družbene probleme in izzive svojega časa. Čeprav se je družba v stoletjih spremenila, ljudje ostajamo enaki in naše stiske podobne. O tem v luči Marijinega življenja in zgleda razmišljamo s svetim Vincencijem in karizmami vincencijanske družine.

O avtorju

Misijonska družba (*Congregatio Missionis*) je skupnost duhovnikov in bratov – misijonska in apostolska družba. Člani se imenujejo tudi lazaristi, in sicer odtlej, ko so se nastanili v zavodu sv. Lazarja v Parizu. Geslo Misijonske družbe je: *Evangelizare pauperibus misit me* (Poslal me je oznanjat evangelij ubogim). 17. april 1625 je označen kot datum ustanovitve družbe, ko je grofovska družina Gondí z Vincencijem Pavelskim podpisala pogodbo, ki je postala ekonomski temelj Družbe. Vincencijeve karizme danes živijo in se širijo skozi številne ustanove in dejavnosti vincencijanske družine.

Podatki o knjigi:
- Naslov: Žlahtne karizme za nove čase
- Podnaslov: Ob štiristoletnici lazaristov
- Avtor: Misijonska družba – lazaristi
- Uvodna beseda: Tomaž Mavrič CM
- Zbirka: Šmarnice
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 150 mm x 210 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 104
- ISBN: 978-961-278-756-1
- Cena: 10 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Odlomki iz knjige

Tako je živel in delal sveti Vincencij. Ob težavah, ki jih je zaznal v družbi, ni teoretiziral, analiziral in kritiziral, ampak iskal rešitve. Vedno je ravnal kot Marija v Kani Galilejski. Ko je ta v svoji materinski pozornosti do okolja opazila, da nimajo vina, tega ni izrabila za kritiko ali vsaj mimobežno temo pogovora. Poiskala je rešitev, v katero je zaupala in verjela. Vina nimajo, nekaj je treba storiti. Podobno je ravnal tudi sveti Jožef. Ne da bi za njim ostala zapisana ena sama beseda, je vedno in povsod poskrbel za vse potrebno v družini. Naša ponižna želja je, da bi nas ti drobci letošnjega šmarničnega branja skozi ves mesec maj vabili k takemu odnosu do življenja.

(Str. 11)

Takrat, v začetku 17. stoletja, je bila tudi v Franciji večina podeželja v lasti in upravljanju različnih vladarskih in plemiških družin. Kljub utrjenim stereotipom ni res, da so bile vse po vrsti izkoriščevalke preprostega ljudstva. Med njimi so bili mnogokrat tudi veliki dobrotniki s čutom za manj srečne od sebe.

Taka družina so bili Gondíjevi. Vincencija so prosili, da bi prevzel duhovno oskrbo kmetov, ki so obdelovali njihova posestva. Pri tem je izstopala grofica, ki je imela čut tudi za človekove najgloblje stiske. Vincencija je nagovorila, da je v svojih pridigah še posebej izpostavil pomen temeljite življenjske spovedi.

(Str. 16)

Vincencij si ni delal utvar o družbi in času, v katerem je bil. Videl je vse stiske, ničesar ni kritiziral ali bičal, v skladu z evangelijem pa na vse odgovarjal. V vsem nam kaže Jezusa in želi, da do vseh in vsega v Njegovem duhu tudi ravnamo. Iz tega sledi njegova misel, da so najrazličnejši ubogi naši gospodarji, ker je Jezus v njih še posebej prisoten. To vzame tako zelo zares, da svojim naroča, da je treba kdaj prekiniti molitev k Jezusu, ker Jezus v revežu potrebuje pomoč. Ker je molitev v dejanjih pred molitvijo v besedah.

(Str. 28)

